

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 54/23

Luxemburg, 30 martie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-34/21 | Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer

Difuzarea în direct prin videoconferință a cursurilor de învățământ școlar public intră sub incidența RGPD

Prin două acte adoptate în cursul anului 2020, ministrul Educației și Culturii din landul Hessen (Germania) a stabilit cadrul juridic și organizațional al învățământului școlar în perioada de pandemie de Covid-19, cadru care prevedea în special posibilitatea ca elevii care nu puteau fi prezenți în clasă să asiste la cursuri în direct prin videoconferință. Pentru a proteja drepturile elevilor în materie de protecție a datelor cu caracter personal, s-a stabilit că conectarea la serviciul de videoconferință nu este autorizată decât cu consimțământul elevilor înșiși sau, în cazul în care aceștia sunt minori, cu consimțământul părinților lor. În schimb, consimțământul profesorilor în cauză la participarea lor la acest serviciu nu a fost prevăzut.

Comitetul Principal pentru Personalul Didactic de pe lângă Ministerul Educației al Landului Hessen a introdus o acțiune împotriva ministrului de resort, prin care se plângea de faptul că difuzarea în direct a cursurilor prin videoconferință, astfel cum a fost stabilită de reglementarea națională, nu era condiționată de consimțământul profesorilor în cauză. Ministrul Educației a susținut că prelucrarea datelor cu caracter personal pe care o constituie difuzarea în direct a cursurilor prin videoconferință este reglementată de normele naționale, astfel încât aceasta putea fi efectuată fără solicitarea consimțământului profesorilor în cauză.

Instanța administrativă sesizată a arătat în această privință că, în conformitate cu voința legiuitorului din landul Hessen, reglementarea națională, pe temeiul căreia se efectuează prelucrarea datelor cu caracter personal ale profesorilor, intră în categoria „normelor mai detaliate” pe care statele membre le pot prevedea, în conformitate cu articolul 88 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor¹, pentru a asigura protecția drepturilor și a libertăților angajaților în ceea ce privește prelucrarea datelor lor cu caracter personal în cadrul raporturilor de muncă². Cu toate acestea, această instanță și-a manifestat îndoiala cu privire la compatibilitatea acestei reglementări cu condițiile prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din RGPD³. Aceasta a sesizat Curtea cu titlu preliminar.

¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, denumit în continuare „RGPD”).

² În temeiul articolului 88 alineatul (1) din RGPD, care constituie o clauză de deschidere, statele membre pot prevedea norme mai detaliate pentru a asigura protecția drepturilor și a libertăților cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul ocupării unui loc de muncă, în special în scopul recrutării, al îndeplinirii clauzelor contractului de muncă, al gestionării, planificării și organizării muncii.

³ Articolul 88 alineatul (2) din RGPD prevede că aceste norme includ măsuri corespunzătoare și specifice pentru garantarea demnității umane, a intereselor legitime și a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate, în special în ceea ce privește transparența prelucrării, transferul de date cu caracter personal și sistemele de monitorizare la locul de muncă.

Prin hotărârea pronunțată, Curtea statuează că o reglementare națională nu poate constitui o „normă mai detaliată”, în sensul alineatului (1) al articolului 88 din RGPD, în cazul în care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (2) al articolului menționat. În plus, Curtea precizează că aplicarea unor dispoziții naționale adoptate pentru a asigura protecția drepturilor și libertăților cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul ocupării unui loc de muncă trebuie înlăturată atunci când aceste dispoziții nu respectă condițiile și limitele prevăzute la acest articol 88 alineatele (1) și (2) din RGPD, cu excepția cazului în care dispozițiile menționate constituie un temei juridic al prelucrării, vizat la alt articol din RGPD⁴ care respectă cerințele prevăzute de acesta.

Aprecierea Curții

Cu titlu prealabil, Curtea consideră că **o prelucrare a unor date cu caracter personal ale profesorilor în cadrul difuzării în direct prin videoconferință a cursurilor de învățământ public pe care le oferă intră în domeniul de aplicare material al RGPD**. Curtea precizează în continuare că această prelucrare a datelor cu caracter personal ale profesorilor care, în calitate de lucrători sau funcționari, se află în serviciul public al landului Hessen intră în domeniul de aplicare personal al articolului 88 din RGPD, care vizează prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul ocupării unui loc de muncă.

Mai întâi, Curtea analizează aspectul dacă o „normă mai detaliată”, în sensul alineatului (1) al articolului 88 din RGPD, trebuie să îndeplinească condițiile stabilite la alineatul (2) al acestui articol. În opinia Curții, reiese din utilizarea termenilor „mai detaliate” la articolul 88 alineatul (1) din RGPD că normele vizate de această dispoziție trebuie să aibă un conținut normativ propriu domeniului reglementat și distinct de normele generale ale acestui regulament. Reiese de asemenea din modul de redactare a articolului 88 din RGPD că alineatul (2) al acestui articol delimitează marja de apreciere a statelor membre care intenționează să adopte „norme mai detaliate” în temeiul alineatului (1) al acestui articol. Astfel, Curtea consideră, pe de o parte, că aceste norme nu se pot limita la a constitui reiterarea prevederilor acestui regulament privind condițiile de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal sau principiile acestui tratament⁵ sau la a trimite la aceste condiții și principii. Aceste norme trebuie să vizeze protecția drepturilor și a libertăților cu privire la prelucrarea datelor lor și să cuprindă măsuri corespunzătoare și specifice pentru garantarea demnității umane, a intereselor legitime și a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate. Pe de altă parte, trebuie acordată o atenție specială transparenței prelucrării transferului de date cu caracter personal în cadrul unui grup de întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi implicate într-o activitate economică comună și sistemelor de monitorizare la locul de muncă. În consecință, pentru a putea fi calificată drept „normă mai detaliată”, în sensul alineatului (1) al articolului 88 din RGPD, o normă de drept trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alineatul (2) din acest articol.

Apoi, Curtea precizează consecințele care trebuie deduse din constatarea incompatibilității dispozițiilor naționale în cauză cu condițiile și limitele prevăzute la articolul 88 alineatele (1) și (2) din RGPD.

Astfel, Curtea amintește că revine instanței de trimitere, singura competentă să interpreteze dreptul național, sarcina de a aprecia dacă dispozițiile în discuție în litigiul principal respectă condițiile și limitele prevăzute la articolul 88 din RGPD. Cu toate acestea, Curtea arată că aceste dispoziții naționale, care subordonează prelucrarea datelor cu caracter personal ale lucrătorilor condiției ca această prelucrare să fie necesară în anumite scopuri legate de executarea unui raport de muncă, par să reitereze condiția de legalitate generală a prelucrării, deja prevăzută de RGPD⁶, fără a adăuga o normă mai detaliată în sensul articolului 88 alineatul (1) din acest regulament. În cazul în care instanța de trimitere ar constata că aceste dispoziții naționale nu respectă condițiile și limitele prevăzute la articolul 88 din RGPD, ar reveni acesteia, în principiu, sarcina de a le lăsa neaplicate. Prin urmare, în temeiul principiului primatului dreptului Uniunii și în lipsa unor norme mai detaliate care să respecte condițiile și limitele prevăzute la articolul 88 din RGPD, prelucrarea unor date cu caracter personal în contextul ocupării unui loc de

---

⁴ Articolul 6 alineatul (3) din RGPD.

⁵ Enunțate la articolul 6 și, respectiv, la articolul 5 din RGPD.

⁶ Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf litera (b) din RGPD.

muncă, atât în sectorul privat, cât și în cel public, este reglementată în mod direct de dispozițiile regulamentului amintit.

În această privință, Curtea a arătat că pot fi aplicate unei prelucrări a unor date cu caracter personal precum cea în discuție în litigiul principal alte prevederi ale RGPD⁷, în temeiul cărora prelucrarea datelor cu caracter personal este legală atunci când aceasta este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este învestit operatorul sau, respectiv, pentru respectarea unei obligații legale căreia îi este supus operatorul. În privința acestor două ipoteze de legalitate, RGPD⁸ prevede, pe de o parte, că prelucrarea trebuie să se întemeieze pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern care se aplică operatorului și adaugă, pe de altă parte, că scopul prelucrării este stabilit pe baza respectivului temei juridic sau este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în cadrul exercitării unei funcții publice atribuite operatorului.

În consecință, **atunci când instanța de trimitere constată că dispozițiile naționale referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul ocupării unui loc de muncă nu respectă condițiile și limitele prevăzute la articolul 88 alineatele (1) și (2) din RGPD, aceasta trebuie să verifice și dacă dispozițiile menționate constituie un temei juridic pentru prelucrare, prevăzut la alt articol din RGPD⁹, care respectă cerințele prevăzute de regulamentul amintit.** În acest caz, aplicarea dispozițiilor naționale nu trebuie înlăturată.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

⁷ Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (c) și (e) din RGPD.

⁸ Articolul 6 alineatul (3) din RGPD.

⁹ Prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din RGPD coroborat cu considerentul (45) din acesta.